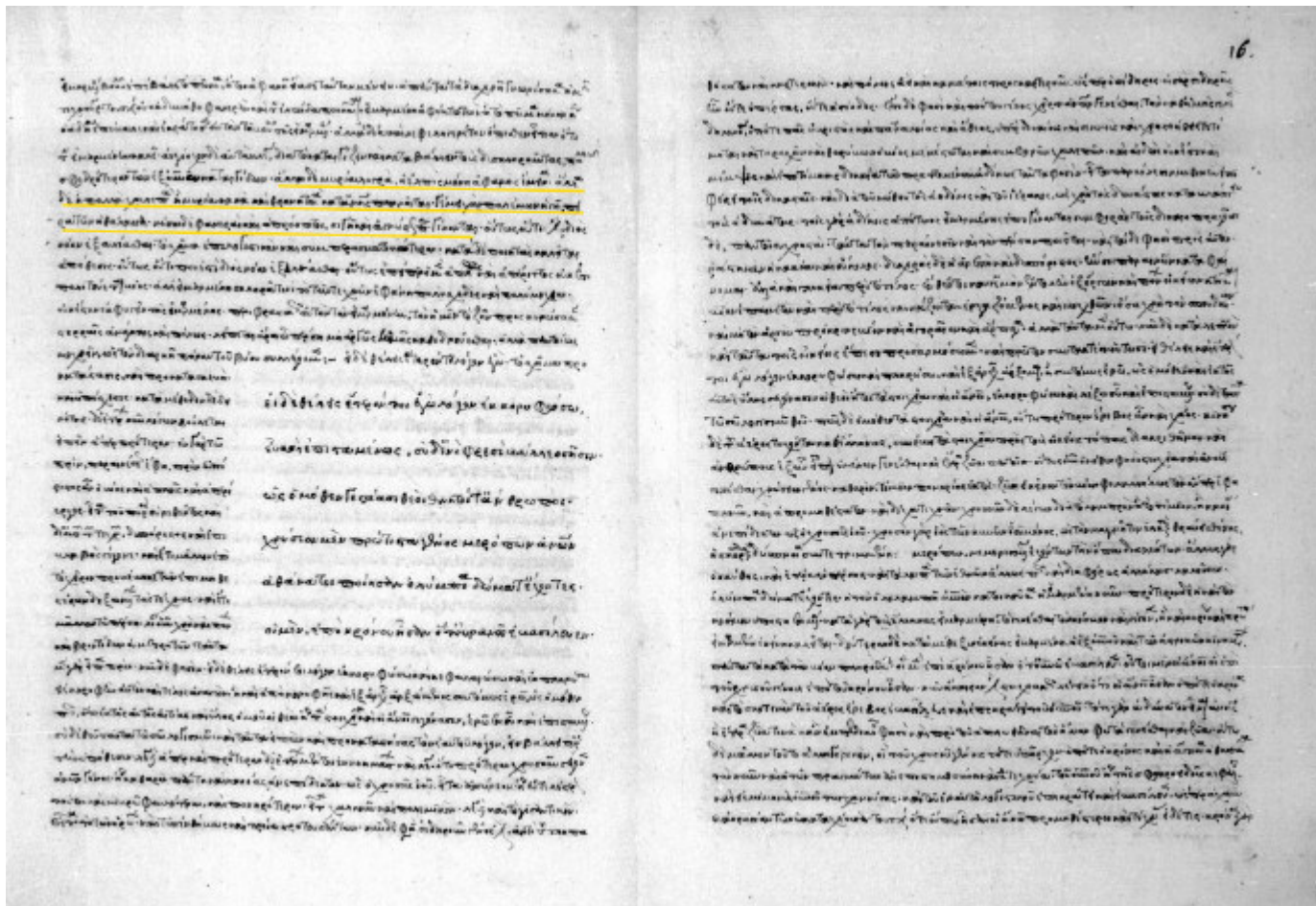

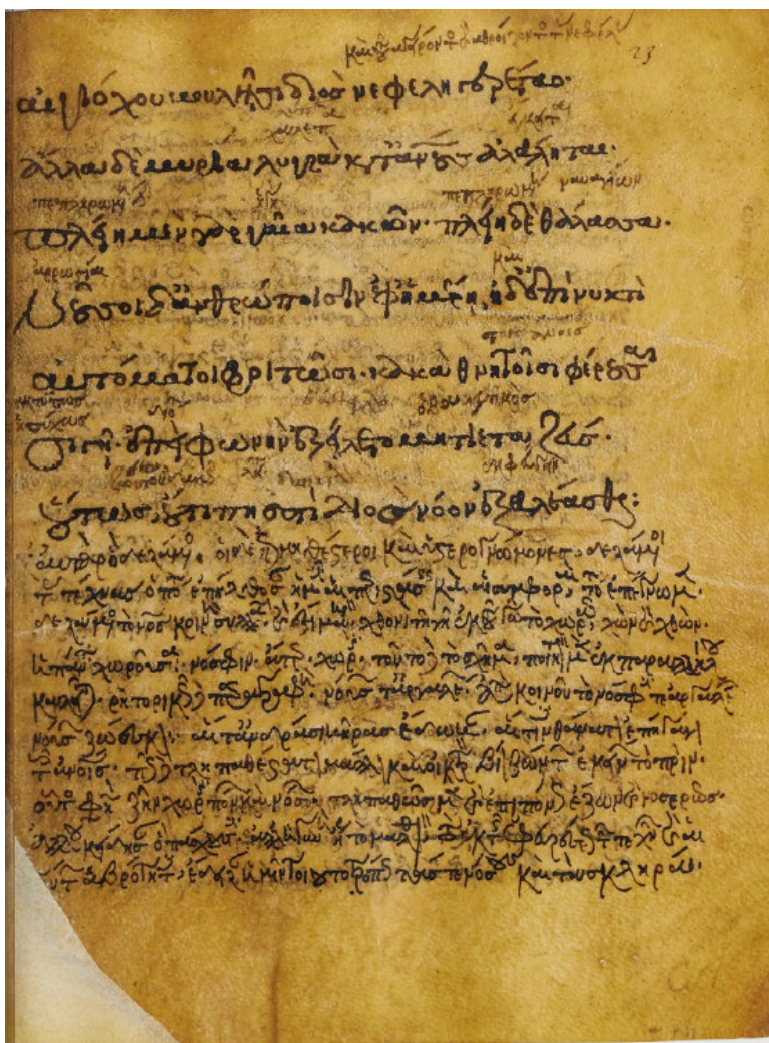
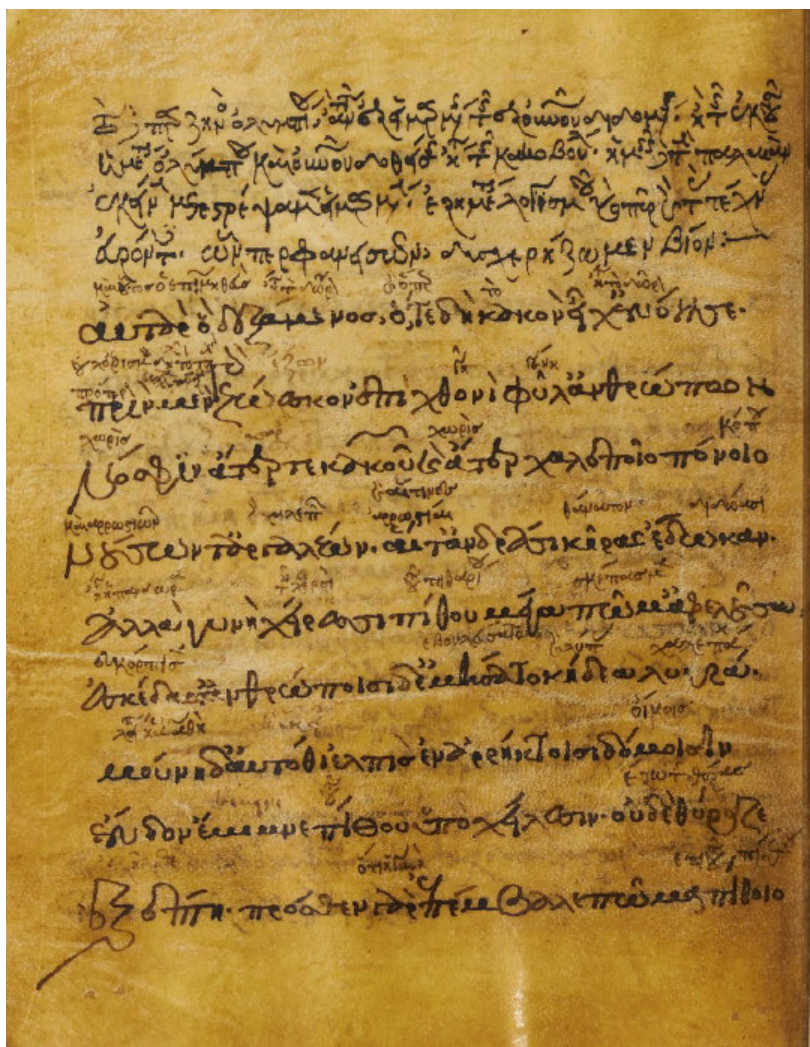
III. OD 106-111

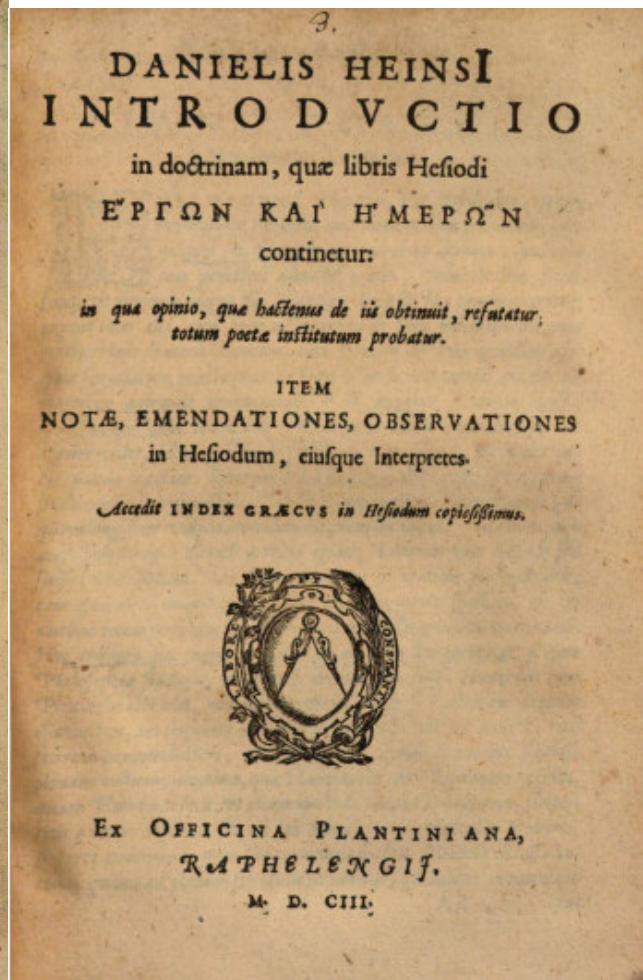
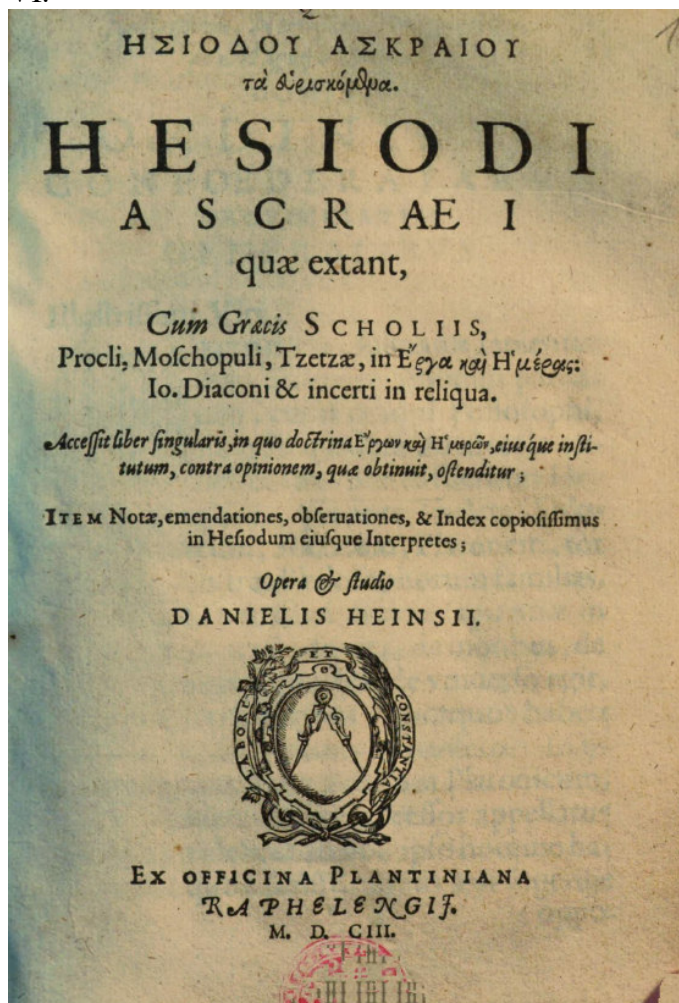
IV.
Monacensis Cod. Graec. 158, f. 15 v

ἡμερῶν βούλει πάλαι τὸ πῶμα, ἢ τὸ ἀφαιρηθῆσεν ταῦτα μὲν φησὶ πᾶσι ταῦτα διαχρητίζωρισα ἡμῶν
πυλῶν τούτου λόγου κἄν δὲ κἄν φανερὰν καὶ τὴν ἐλάττω ποιῶν. ἡμερῶν ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
ἢ ἀδὴν ἐπιβαλεῖ καὶ ἐκείνη τὸ αὐτὴν τῆσθε ἐμῶν. ἀλλὰ διὰ τὴν ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
τὴν ἡμερῶν κἄν ἀφαιρηθῆσεν αὐτὴν μὲν, διὰ τὸ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
σφαιρότερον τῶν ἐξ ὧν ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
δὲ ἢ πολλοὶ χυλῶν ἢ μὲν ἀφαιρηθῆσεν καὶ βραχὺ τὴν κατὰ μὲν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
ρατὴν ἢ ἀφαιρηθῆσεν μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν ἀφαιρηθῆσεν, σφαιρῶν ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
μόνον ἐξ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
πολιτὸν ἐξ ἡμῶν. ἀλλὰ ἡμερῶν ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
οὐκ ἐστὶν ἐξ ἡμῶν. ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
στρατῶν ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
μοχθῆν, ὡς τὸν δὲ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
κατὰ τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
κατὰ τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ
μόνον. διὰ τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ ἀφαιρηθῆσεν τὸ πῶμα μόνον ἢ

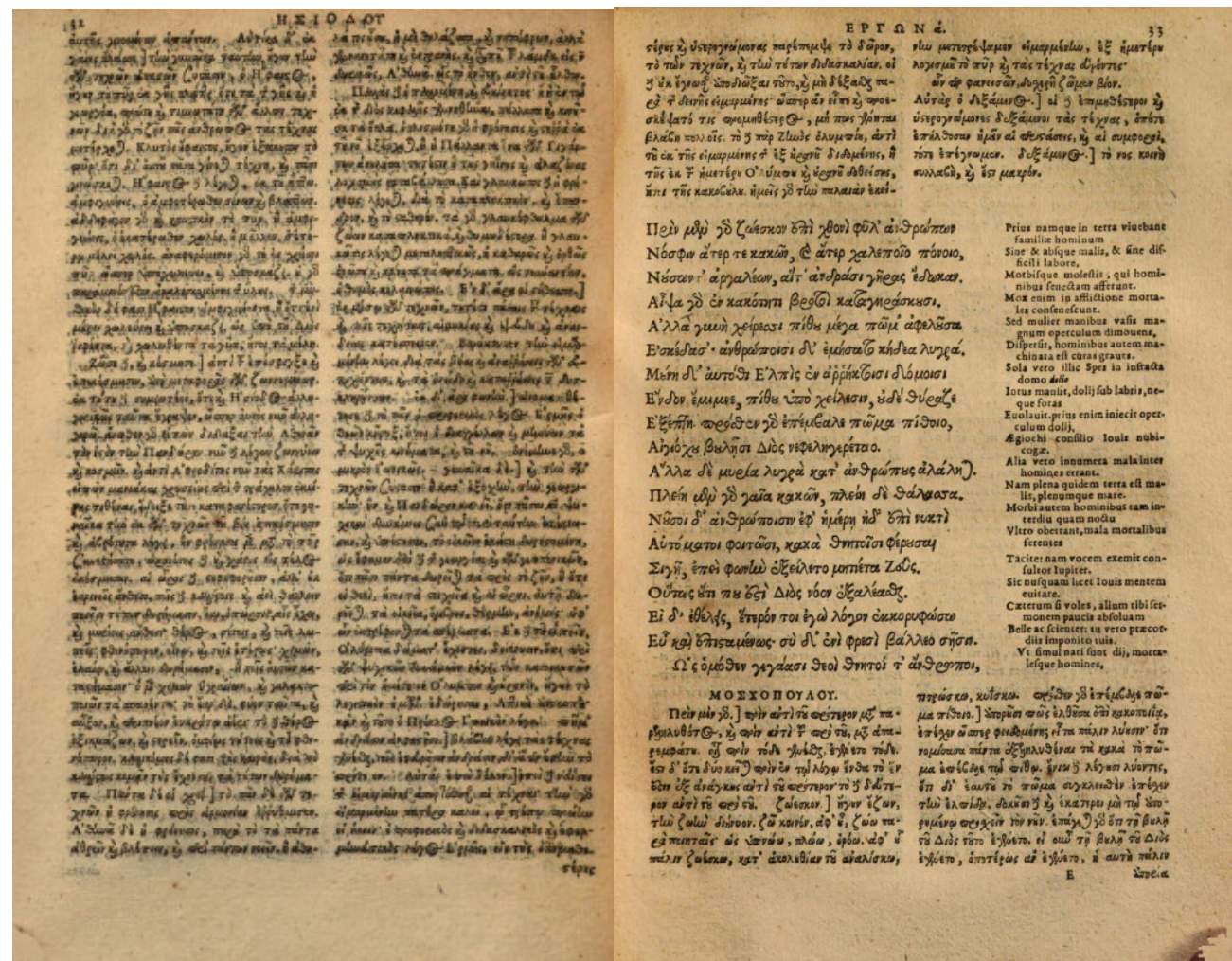
V. Parisinus Gr. 2773. 1250-1300. OD 79-11

VI.

VII.

H. N. I. O. Δ. Ο. Τ.
 ...
 ...
E. P. T. Ω. N. Δ.
 ...
 ...
ΜΟΞΟΠΟΥΛΟΥ.
 ...
 ...

Pris namque in terra viabant
 familiae hominum
 Sive de aliis malis, & sine dif-
 ficili labore,
 Motibus molestis, qui homi-
 nibus fencdam afferant.
 Mot enim ipse afflictione morta-
 les confuscunt.
 Sed mulier manibus vasibus man-
 gnum operculum dimoventes,
 Disperdit, hominibus autem man-
 chinata est curas graue.
 Sola vero illic spes in iustada
 domo astra
 Iotus manuit, dolij sub labris, oc-
 que foras
 Euolat, prius enim iniecit ope-
 culum dolij,
 Agiochi consilio Iouis nubico-
 gae.
 Alia vero innumera malialiter
 homines errant.
 Nam plena quidem terra est ma-
 lis, plerumque mate.
 Morbi autem hominibus tam in-
 terdidi quam noctis
 Vltro obruant, mala mortalibus
 fecerunt
 Tacite nam vocem exemit con-
 salios Iupiter.
 Sic iustquam licet Iouis mentem
 euitate,
 Ceterum si voles, siliam tibi fer-
 monem paucis abfoluam
 Belle ac salenter, tu vero tracto-
 ditis imposito tuis.
 Vt simul nati sunt dii, mortales-
 que homines,
 E
 Σπείρα

VIII.

ΔΑΝΙΗΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΝΣΙΟΥ
ΤΜΝΟΣ
ΕΙΣ ΠΑΝΔΩΡΑΝ
ΗΣΙΟΔΟΥ.
DANIELIS HEINSII
HYMNVS

887 h 12
16
K.

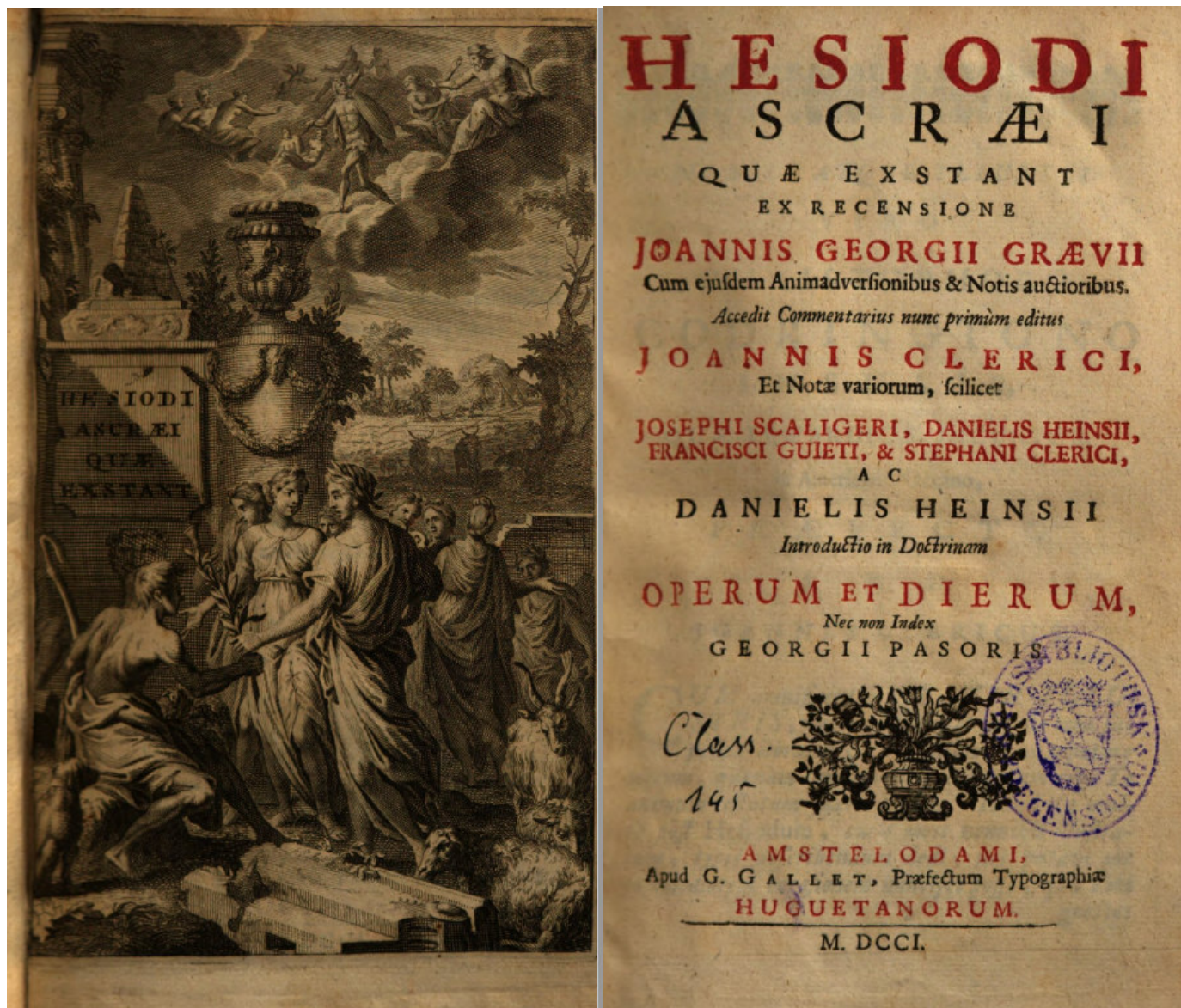
In Pandoram Hesiodi.

Singulorum ratio redditur in Introductione ad librum
Ἐργων καὶ ἡμερῶν, quæ cum Dan. Heinsij
Hesiodo prodibit.

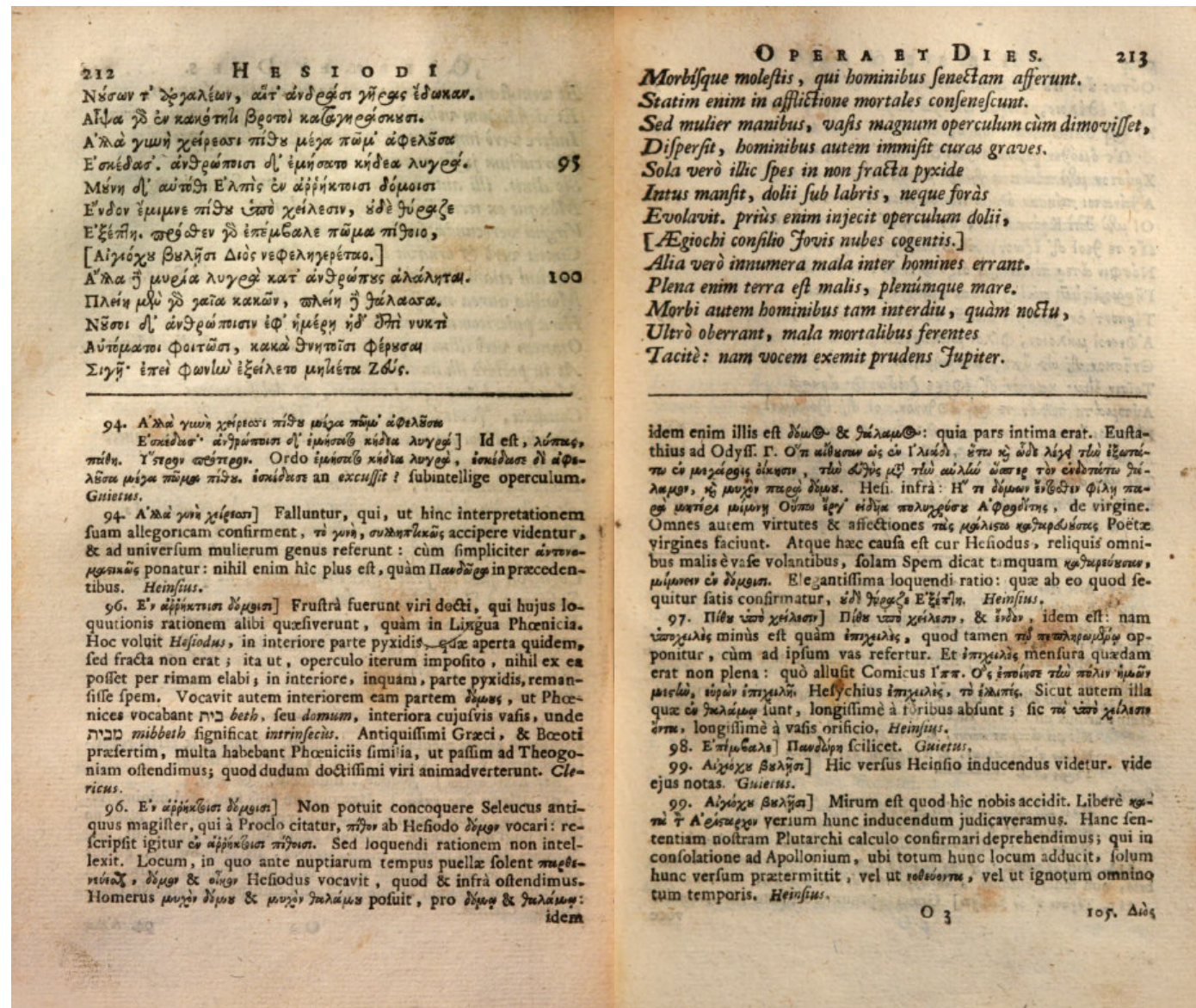

EX OFFICINA PLANTINIANA
RAPHELENGIJ.
M. D. CIII.

IX.

X.

212 HESIODI
 Νύσων τ' ὄφθαλμῶν, αὐτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἴψα γδ' ἐν κακότητι βροτοὶ κατὰ γῆρας.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρασι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελῶσα
 Ἐσέδασ' ἀνδράποισι δ' ἐμίσσαστο κήδεα λυγρὰ. 95
 Μῆνη δ' αὐτῶσι Ἐλπίς ἐν ἀρήκτοισι δόμοισι
 Ἐνδον ἐμμενε πίθου ὑπὸ χεῖρασιν, εἰδὲ θύραζε
 Ἐξέπει. πρὸθεν γδ' ἐπέμβαλε πῶμα πίθου,
 [Αἰγίοχου βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.]
 Ἀλλὰ τῆ μυχία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπων ἀλάληται. 100
 Πλείη μὲν γδ' γαῖα κακῶν, πλείη δ' ἡ θάλασσα.
 Νῆστοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἢ δ' ὅππῃ νυκτὶ
 Ἀντόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσι
 Σιγῆ· ἐπεὶ φωνῶν ἐξείλετο μηλιέτα Ζεὺς.

94. Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρασι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελῶσα
 Ἐσέδασ' ἀνδράποισι δ' ἐμίσσαστο κήδεα λυγρὰ] Id est, λύπας,
 πῖθου. Ἰστέον πρὸς πρῶτον. Ordo ἐμίσσαστο κήδεα λυγρὰ, ἐσέδαστο δὲ ἀφε-
 λῶσα μέγα πῶμα πίθου. ἐσέδαστο an excessit? subintellige operculum.
 Guicetus.
 94. Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρασι] Falluntur, qui, ut hinc interpretationem
 suam allegoricam confirmant, τὴ γυνή, συλληπτικῶς accipere videntur,
 & ad universum mulierum genus referunt: cum simpliciter ἀνθρω-
 πωτικῶς ponatur: nihil enim hic plus est, quam Πανδώρα in præceden-
 tibus. Heinsius.
 96. Ἐν ἀρήκτοισι δόμοισι] Frustrā fuerunt viri docti, qui hujus lo-
 quutionis rationem alibi quaesiverunt, quam in Lingua Phœnicia.
 Hoc voluit Hesiodus, in interiore parte pyxididis, quæ aperta quidem
 sed fracta non erat: ita ut, operculo iterum imposito, nihil ex ea
 posset per rimam elabi; in interiore, inquam, parte pyxididis, reman-
 sisse spem. Vocavit autem interiorem eam partem δόμος, ut Phœ-
 nices vocabant βῆθ βeth, seu domum, interiora cuiusvis vasis, unde
 מִבְּתֵיθ mibbeth significat intrinsecus. Antiquissimi Græci, & Bœoti
 præferim, multa habebant Phœniciis similia, ut passim ad Theogoni-
 am ostendimus; quod dudum doctissimi viri animadverterunt. Cle-
 ricus.
 96. Ἐν ἀρήκτοισι δόμοισι] Non potuit concoquere Seleucus anti-
 quus magister, qui à Proclo citatur, πῖθον ab Hesiodo δόμον vocari: re-
 scripsit igitur ἐν ἀρήκτοισι πῖθου. Sed loquendi rationem non intel-
 lexit. Locum, in quo ante nuptiarum tempus puellæ solent παραθε-
 νεῖσθαι, δόμον & αἶνον Hesiodus vocavit, quod & infra ostendimus.
 Homerus μυχὸν δόμου & μυχὸν θαλάμου posuit, pro δόμῳ & θαλάμῳ:
 idem

OPERA ET DIES. 213
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Statim enim in afflictione mortales convescunt.
 Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimovisset,
 Dispersit, hominibus autem immisit curas graves.
 Sola verò illic spes in non fracta pyxide
 Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
 Evolarit. prius enim iniecit operculum dolii,
 [Ægiocchi consilio Jovis nubes cogentis.]
 Alia verò innumera mala inter homines errant.
 Plena enim terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdium, quàm noctu,
 Ultrà oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacitè: nam vocem exemit prudens Jupiter.

idem enim illis est δόμος & θαλάμος: quia pars intima erat. Eusta-
 thius ad Odyss. Γ. Ὅτι αἰθυσαν αἰς ἐν Γλαυκί. ἔπει γδ' ὠδὲ λέχη τῶν ἐξωπι-
 πῶ ἐν μυχῷ αἰθυσαν, τῶν δὲ γῆρας μὲν τῶν αὐτῶν ὄσπερ τὸν ἐξωπιπῶν γέ-
 λαμον, γδ' μυχὸν παρὰ δόμον. Heli. infra: Ἡ τὴ δόμον ἐνδοθεν φίλη πα-
 ρεῖ μακρὰ μίμηθ' Οὐρα γῆρ' εἰδήμα πολυρόσσα Αφροδίτης. de virgine.
 Omnes autem virtutes & affectiones τὰς μέγιστας κρηταροδοσίας Poëtæ
 yirgines faciunt. Atque hæc causa est cur Hesiodus, reliquis omni-
 bus malis ἐ vase volantibus, solam Spem dicat tamquam κρηταροδοσία,
 μίμηθ' ἐν δόμοισι. Elegantissima loquendi ratio: quæ ab eo quod se-
 quitur satis confirmatur, εἰδὲ θύραζε Ἐξέπει. Heinsius.
 97. Πίθου ὑπὸ χεῖρασιν] Πίθου ὑπὸ χεῖρασιν, & ἐνδον, idem est: nam
 ὑπὸ χεῖρας minus est quàm ἐπιχειλῆς, quod tamen τὴ ἀποκαρτερῶν ορ-
 ponitur, cum ad ipsum vas refertur. Et ἐπιχειλῆς mensura quædam
 erat non plena: quò alludit Comicus Ἰππ. Ὅς ἐποίησε τῶν πόλιν ἡμῶν
 μετῶν, ἐπὶ ἐπιχειλῆθι. Helychius ἐπιχειλῆς, τὸ ἐλαπίς. Sicut autem illa
 quæ ἐν θαλάμῳ sunt, longissimè à τῶν ὀρθῶν ἀβύσσῳ; sic τὰ ὑπὸ χεῖρασιν
 ἔστι, longissimè à vasis orificio. Heinsius.
 98. Ἐπέμβαλε] Πανδῶρῃ scilicet. Guicetus.
 99. Αἰγίοχου βουλῆσι] Hic versus Heinsio inducendus videtur. vide
 ejus notas. Guicetus.
 99. Αἰγίοχου βουλῆσι] Mirum est quod hic nobis accidit. Liberè κρ-
 τῶν τ' Αἰγίοχου verum hunc inducendum judicaveramus. Hanc sen-
 tentiam nostram Plutarchi calculo confirmari deprehendimus; qui in
 consolatione ad Apollonium, ubi totum hunc locum adducit, solum
 hunc versum prætermittit, vel ut τοῦτον, vel ut ἠγνοῦτον omnino
 tum temporis. Heinsius.